

НАФТОВИК БОРИСЛАВА

Нам пора для України жити!

НАРОДНИЙ ЧАСОПИС
Виходить із 21 лютого 1940 року

№ 29 (8563)

середа,
22 квітня 2015 року

РОЗДРІБНА ЦІНА
1. 00 грн.

ІЗ ЩОВІВТОРКОВОЇ НАРАДИ

Традиційну щовівторкову нараду керівників управління, відділів та служб міської ради, керівників підприємств вів цього разу за відсутності міського голови секретар міськради Ігор Яворський. Відразу ж він попросив присутніх не затягувати час, а говорити про найважливіше, бо знову маємо велику проблему із водопостачанням. Вийшов з ладу єдиний насос, що помпував воду із водозабору в Рибнику на Бухів. Тож місто знову залишилося без води. Власне через це повідомлення нарада була оптимально короткою, говорили тільки про найважливіше.

Заступник головного лі-

каря проінформував, що сталася трагедія в районі Гукової гори – побили двох чоловіків. Одного врятувати не вдалося, другий перебуває в лікарні у задовільному стані.

Керівник міської освіти коротко розказав про те, що 24 квітня відбудеться зовнішнє незалежне оцінювання знань наших випускників. І цьогогоріч вперше саме в Бориславі.

Керівник управління праці та соціального захисту населення проінформувала про те, як триває оформлення субсидій за комунальні послуги. На жаль, не всі тут гладко, бо не всі орієнтуються, як заповнювати документи,

не вистачає і бланків. Тож відділ працює у посиленому режимі.

Прозвітували дуже коротко і всі інші присутні на нараді.

А головуючий – Ігор Яворський – на завершення звернувся до бориславців, щоб вони зрозуміли всю складність ситуації щодо водопостачання і запевнив, що міська влада робить все, аби цю проблему було якнайшвидше вирішено. Зараз організується підвезення питної води, а щодень мешканців міста по радіомовленню та міському телебаченню буде інформовано про те, як триває вирішення цієї проблеми.

Наш кор.

Ігор САГАН: «Ми розуміли, що воюємо за Україну, за свої родини, за рідну землю...»

Ігор Саган – ледь не рік воював у зоні АТО, на Донеччині, нагороджений нагрудним знаком «За вірцеву службу». Він один з багатьох тисяч наших воїнів, які не «втїкали» від повісток військкомату, не ховалися за медичними довідками про різноманітні хвороби та іншими «поважними» причинами, а цілком свідомо, в силу своїх патріотичних та й моральних переконань, взяли до рук зброю і там, на сході, стали незламною перепоною на шляху московських найманців, що вдерлися в Україну. Після важких кровопролитних боїв на Донеччині повернувся у відпустку до рідного Борислава. Тож ми й попросили його трохи більше розповісти про себе і про пережите протягом останнього року.

Здавалося б – звичайна біографія. Народився в Бориславі, на Мразниці. Мама – вчитель французької мови. Батько працював на меблевій фабриці, зараз пенсіонер. Навчався Ігор у першій загальноосвітній школі. Про ті роки й зараз згадує з теплотою. Пізніше у Дрогобицькому профтехучилищі освоїв професію електромонтажника, електроналадника автомобілів. А далі, як і належить, – армійська служба у 24-й десантно-штурмовій бригаді.

Після закінчення армійської служби довелося шукати свій шлях у житті. Це був двотисячний рік. Час дуже нелегкий для країни: безробіття, закриття підприємств, мізерні зарплати, що їх і виплачували нерегулярно. Тоді чи не половина бориславців, зокрема, молоді, змушена була шукати можливостей для гідного життя по закордонах. Трохи працював на будовах у Польщі – Познань, Вроцлав, Катовіце...

А далі – Італія, де в Неаполі на той час уже створилася невеличка діаспора з Дрогобищини. Роботу, правда, вдалося знайти трохи легшу, в магазині антикваріату, що займався реставрацією старовини. Але труднощів теж вистачало. Чужина завжди є чужиною. Це може зрозуміти тільки той, хто сам спробував отих закордонних зарібок. І за раз Наталія для Ігоря і опора, і порадник найкращий, і дружина, яка подарувала йому двох діточок – донечку Андріану та сина Юрчика.

Та коли через сім італійських років повернувся на рідну землю, то зустрів її не дуже-то гостинно. Знайшов непогану роботу на будові санаторію «Київська Русь», що у Східниці, але треба було утримувати сім'ю і коштів не дуже-то вистачало. Знову подався на зарібки, тепер уже в Росію. Працював на ремонтах будинків у Москві. Там і довідався про події на київському Майдані, про те, що народ нарешті позбувся сумнозвісного Януковича.

Повернувся Ігор Саган додому, до родини аж наприкінці лютого. Розпочав ремонт квартири, щоб не сидіти без діла, хоч і знав, що це ненадовго, бо вже була оголошена мобілізація.

Ось як розповідає про ті події сам Ігор.
– Я знав, що рано чи пізно прийде повістка. Можна сказати, чекав на неї. Бо коли ворог прийшов на нашу землю, щоб знову поневолити народ, то кому, як не нам, захищати Україну. Так і сталося. Прийшла повістка, прибув у военкомат, скерували у 24-у механізо-

вану бригаду. Зустрів у цій частині дуже багато хлопців з Борислава. Під час строкової служби у десантній бригаді був командиром міномета. Тому і цього разу призначили командиром мінометного розрахунку.

І от 15 червня нас відправили на Яворівський полігон. Перша стрільба. Згадали те, чому вчили нас колись в часи армійської служби. В четвер відстрілялися, а у п'ятницю – на схід. За два тижні були на полігоні у Дніпропетровській області. А далі – зона бойових дій: Амбро-сівка, Кудякіне і Зеленопільля. Там залишився батальйон, а наш мінометний взвод відправили на Бірюково. На підсилення 27-ї бригади і прикордонників.

– *Пане Ігоре, Ви так швиденько розповідаєте, ніби там не війна, а така собі прогулянка...*

– Та ні, просто словами все те описати важко. І перші вибухи поряд з тобою, коли кожен може стати останнім, і перші поранені. Коли нас кинули на передову, то в першу ж ніч потрапили під обстріл мінометний. Ми приїхали десь о десятий вечора, а о дванадцятій вже був мінометний обстріл. Тоді було поранено двох чоловік. Після того зранку ми окопалися і тоді вже запрацювали наші міномети. А пізніше – звичайні воєнні будні. Затримували на своєму блокпосту і сепаратистів. Була і снайперша, яку взяли в полон і її одразу ж забрали офіцери СБУ.

(Поч. Продовження на 2 стор.)

На знімку вгорі: побратими по зброї – бориславці Ігор Саган, Ігор Свідзінський, Юрій Гром.

Запрошуємо на міську толоку

Громадське об'єднання «Самопоміч» у місті Бориславі оголошує про проведення загальноміської толоки для наведення чистоти у міському парку, на вулицях і в скверах міста.

То ж 24 квітня 2015 року чекаємо усіх небайдужих до проблем міста бориславців.

До прибирання найперше пропонуємо навести лад на вході до міського парку з вул. Тараса Шевченка (біля квіткового магазину «Магнолія») та на центральній площі – на території,

прилеглий до фонтану. Кожен з учасників акції буде забезпечений всім необхідним для роботи.

МИ ПОТРЕБУЄМО ВАШОЇ ДОПОМОГИ! АДЖЕ ЛИШЕ РАЗОМ ЗМОЖЕМО НАВЕСТИ ЧИСТОТУ І ЛАД У НАШОМУ БОРИСЛАВІ.

ЧЕКАЄМО ВАС ІЗ НЕТЕРПІННЯМ!

Міська громадська організація «Самопоміч».

Прийнято закон про заборону експорту необроблених лісоматеріалів

9 квітня Верховна Рада України прийняла закон про внесення змін до закону про особливості державного регулювання діяльності суб'єктів підприємницької діяльності, пов'язаної з реалізацією та експортом лісоматеріалів щодо мораторію на експорт лісо- та пиломатеріалів у необробленому вигляді, співавтором якого є народний депутат від Дрогобищини Богдан

Матківський.

Документ передбачає, що тимчасово (на десять років) забороняється вивезення за межі митної території України в митному режимі експорту необроблених лісоматеріалів: деревних порід (крім сосни) – з 1 листопада 2015 року, деревних порід сосни – з 1 січня 2017 року.

Крім того, дуб включено до переліку цінних та рідкісних порід дерев.

«Прийнятий закон сприятиме відновленню деревообробної та меблевої промисловості, створенню робочих місць, переорієнтації експорту з деревної сировини на продукцію більш широкого ступеня обробки», – переконаний Богдан Матківський.

Прес-служба народного депутата України.

Великдень у кожній домівці

Незважаючи на передвеликодні клопоти, які були у кожного християнина, не забули приділити нам увагу наші добродії, вітаючи нас великодніми листівками та подарунками. Напевно, ми вже і не надіялися, що в такий важкий час про нас пам'ятають. І вже традиційно з року в рік депутат Львівської обласної ради Володимир Голобутовський та депутат Бориславської міської ради Ігор Михаць привітали нас щедрими великодніми гостинцями. Ми, самотні пенсіонери, щиро вдячні за їхні добрі серця, милосердя та опіку над нами.

Хай сповнює душу краса
Великоддя
І радість оселиться в серці
сьогодні!

Хай милують око весняні квіти,
І будуть щасливі дорослі та діти!!
Христос Воскрес!

С.Роман, М.Супик,
М.Гиджак та всі вдячні
одинокі літні люди.

Ігор САГАН: «Ми розуміли, що воюємо за Україну, за свої родини, за рідну землю...»

(Продовження.
Поч. на 1 стор.).

Сталося то в часі бою. Підїхало, здавалося б, дві мирні машини – «бусики» і «Нива». З «бусика» почали мінометний обстріл, а снайперша з «Ниви» їх прикривала, щоб не могла працювати наша артилерія у відповідь. Але у нас уже був «свій» танк, обладнаний захисною протиснарядною системою. Тож «бусика» із мінометом він просто зім'яв, а снайпершу із «Ниви» вдалося взяти в полон.

Коли пізніше пішли страшні бої, то в день нас накривали по п'ять-шість «градів». Було багато полеглих, багато поранених. А потім, коли нас увесь день поливали «градями», прийшов наказ залишити Бірюково і йти на контрольно-пропускний пункт Довжанський. Війна – це, звичайно, страшно. Але ми розуміли, що маємо певні

обов'язки, розуміли, що воюємо за Україну, за свої родини, за свою землю.

– **А що для Вас було найважче на тій війні?**

– На війні найважче сама війна. Найважче, коли бачиш пораненими або вбитими своїх побратимів, найважче, коли розмовляєш з дружиною і дітьми і не певен, що доживеш до наступної такої розмови. Найважче, коли були в оточенні і не було навіть харчів та води. Якщо хлопці на позиціях – справжні герої, то армійське керівництво ніби залишилося ще від старих часів. Але на війні звикаєш до всього.

– **Знаю, що Ви були поранені у одному з боїв. Якщо трохи детальніше...**

– Так. Поранення, правда, середньої важкості. День, як день. Зранку побачили безпілотника. Ми його збили. Через годину

один за одним кожних десять хвилин пішли три ворожі дрони – це маленький безпілотник, що не літає постійно, а вилетів, зняв усі дані і відразу повернувся. Також вдалося збити. Тоді десь до години часу був спокій, ми вже розслабилися, але вилетів ще один безпілотник з боку Росії. І майже відразу – перший снаряд. Били самохідні артиллерійські установки. І потім від третьої до півсуми кожних тридцять секунд «вляглося» по снаряду на наші позиції. Тоді було поранено дев'ять наших хлопців, в тому числі і мене. Двоє хлопців загинуло. Ми тоді були в оточенні, не могли виїхати в Зеленопілля, до своїх. Але якось вибралися. А далі – військовий госпіталь. У Дніпропетровську я побув два дні. Волонтери, зокрема, пані Віра, який я дуже вдячний, допомогли купити квиток, і лікуватися я поїхав додому. Дали мені

реабілітаційну відпустку на 35 днів. Потім повернувся в частину, на Донецьчину, але зовсім скоро нас відправили додому на ротацію.

Після десятиденної відпустки – знову на схід. Це вже був січень. І там уже мене звалила неждана хвороба – гіпертонічний криз. Діагноз – гіпертонія першого ступеня. Госпіталі – в Харкові, потім – Львів. Далі – своя військова частина у Яворові. Зараз займаюся там документальною, оформленням документів нашим хлопцям про те, що вони – учасники бойових дій. Складнощі навіть у тій справі багато. Доки на фронті затишиша, я тут, бо перебуваю на диспансерному обліку. Але як тільки стане гарячіше, знову буду на сході. Бо обов'язок кожного чоловіка у час біді взяти до рук зброю і захищати від ворога свою землю, свою родину, захищати Україну.

– **Що ж, дякую за розповідь, пане Ігоре. І нехай завжди береже Господь Вас і Ваших побратимів.**

Ігор ЮРИНЕЦЬ

Таке забути неможливо Спогади в'язня сталінських концтаборів

Я народилася в Бориславі, зокрема на тій частині його території, яку називали Банею. Була тут колись так звана толока, де люди випасали худобу та збиралися, щоб страйкувати. Свого часу так писав про це наш славетний краєвинець Іван Франко у повісті «Борислав сміється».

Коли ж прийшли наші «визволителі», тут побудували бараки для солдатів. Сержант і старшина винаймали собі житло у нашого сусіда. Наші обійстя розділяв дерев'яний паркан. Вечорами збиралися хлопці і дівчата в саду, то оті сержант і старшина одну дошку відірвуть – і вже в нашій компанії. Але одного вечора старшина не прийшов. Запитую його товариша, що сталося, і чую у відповідь: «Не знаю».

Минув час. І ось вранці 22 червня 1948 року мене раптом арештували. За що, не знаю. У Дрогобичі відбувся суд. Його вирок був суворим – 25 років позбавлення волі з пересилкою до Сибіру. Зі Львова цілий поїзд засуджених відправляють в Кому АССР, до Воркути. Це був уже морозний грудень, а нас везуть, наче худобу, в «товарняках». На пересилці відправили всіх на «14-й кілометр». Це був табір у тундрі, весь заметений снігами. Лише дим, що виходив з комина, нагадував про те, що тут хтось живе.

Серед засуджених було дві бранки з Борислава, а решта 40 дівчат – з Волині. У кожного, хто прибув сюди, були свої провини: одних засудили за крадіжки, інших – за вбивство. Сварки і бійки – щодня. Нас, «західників», ображали, називали «бандерівцями». Ми тільки слухали і мовчали.

З числа «західників» створили бригаду, яку очолила Оля Гук. Кожній із каторжанок дали старі валіанки, фуфайку, штани і погнали на роботу.

В той час будували в тундрі 17-у шахту. Комбінат уже був побудований. Ми ж мали прокласти широку залізничну колію, бо до того часу користувалися «вузькоколійкою». Складною була для нас ця робота, особливо, коли надворі мороз 30 градусів. Бувало і більше. Полярна ніч. Холоднеча. Попрацюємо 2 години і нас конвоїр веде в комбінат зіртітися. Коли

ми зайшли туди, одна зміна комбінативців підіймалася сходами на поверх. Обличчя усіх, хто працював на тому комбінаті, були чорними, як сажа, тільки очі блищали. Ім треба протирати білі носі, тож, проходячи мимо, запитують: «Дівчата, звідкіля ви?». Раптом один із них зупинився біля мене. Дивиться і каже: «То ти, Іра?». У ньому я ледве впізнала того старшину, який часто бував у нас, в Бориславі, а потім несподівано зник. Наступного дня він прийшов і каже: «У мене є друг, який тобі може дещо допомогти». Дійсно допомагав, чим міг: приніс мені нову фуфайку, шапку, шарф... Але я цим не радла, бо в бараці «блатні» все забрали, кажучи, що мені це не треба.

Ми ту залізничну колію будували більше 3-х місяців і кожного дня друг старшина щось мені передавав: то кусень хліба з маслом або сиром, то ще щось. Здалека ми бачилися, але я так і не запитала, як його звуть. Старшина ж розпитував, як там у нас, на Україні. Я з подругою завжди ділилася тим, що передавав мені друг «по нещастю».

Дорого цінився тоді кусок хліба. Нас, каторжан, годували двічі на день – вранці, і як приходили з роботи.

Дівчата з Волині були дуже працюють і хоч як були втомлені важкою працею, співали в бараці, намагалися хоч на якусь мить забути про гірку реальність і про те, що вони далеко від батьківського дому, родини. Ім присудили по 15 років каторги.

Після того, як залізничну колію ми проклали, нас порозвозили по різних режимних таборах і з тими дівчатами я більше не бачилася...

Повернувшись із заслання додому, в Україну, зайшла до Вані – колишнього солдата, який одружився з моєю подругою Марійкою, і розповіла все про каторжний період життя та про його друга-старшину, який деякий час відбував термін покарання у тому ж таборі, що і я.

Ось така невесела історія з перших місяців мого каторжного життя.

Ірина РУБАН,
політв'язень
воркутинських
концтаборів.

Чарівний світ писанки

Великдень всіх нас
на гостини просить,
Малое сонце полотно
небес,
І крашанку, як
усмішку, підносить,
– Христос воскрес!
Воїстину воскрес!
І дзвони засріблилися
завзяті,
І ніби покотилось між
людьми:
– Христос воскрес!

«Навесні приходять до нас одне з найвеличніших християнських свят – Великдень. Великодні свята – це великий день Воскресіння Христового. Як увесь світ і увесь народ, так і ми повинні знати, що Великдень – це пам'ять тієї світлої події, коли Ісус Христос, який за нас терпів розп'яття на хресті, воскрес, тобто встав із гробу власною силою». Такими словами розпочали літературно-музичну композицію «Чарівний світ писанки» для 3-х класів ЗОШ № 7 (Тетяна Пеляк) і ведучі Марта Кондратишин (ЗОШ № 4, 5 В кл.) та Вікторія Хома (ЗОШ № 1 5 А кл.). Останній тиждень перед Великоднем в Україні називають Вербним, чистим або білим. Саме в цей день Ісус востаннє увійшов до Храму Божого. Дорогу йому встеляли пальмовими гілками. В Україні пальми не ростуть, тому люди, щоб відзначити цей день,

ставили у своїх оселях вербові гілочки. Про цю подію сповістили нам хлопчик, «весняний виступець», Ярослав Синишин (ЗОШ № 5, 4 А кл.) та дівчинка Марта Деменко (ЗОШ № 4, 5 В), щоб увесь хрещений люд готувався до найкращого свята – Великодня.

Основна роль на Великодні свята належить Пасочці. Нею слід було пригощати одне одного. Роль Пасочки належала на святі Олександрі Кравчик (БДГ, 5 В кл.).

Кажуть, що коли Ісус Христос воскрес, то сказав

своїм воїнам, які охороняли його гріб: «Ідіть і скажіть усім людям, що Христос воскрес, а щоб вам повірили, то ось вам знак». При цьому Ісус узяв зі свого гроба крашанку і дав воїнам. Відтоді й виник звичай робити крашанки та писанки на Великодні.

Писанка – це неповторне багатство... Її треба берегти, як безцінний скарб. Окремо свята були писанки: Каміла Гарасим'як (ЗОШ № 7, 3 В кл.), Василина Кропивицька (ЗОШ № 5, 5 В кл.), Каріна Лютак (ЗОШ № 5 4 Б кл.), Діана Яців (ЗОШ

№ 5, 5 Б кл.), Сніжана Яців (ЗОШ № 5, 4 Б кл.).

Ще у суботу з вечора господині починають готувати кошики та укладати у них Великодні страви для осячення. Про символічне значення продуктів, що їх за давньою традицією беруть у Великодній кошик, розповіли учасники спенки «Великодній кошик»: Паска – Олександра Кравчик (БДГ, 5 В кл.), Масло – Тереза Гаврилів (ЗОШ № 4, 3 В кл.), Сир – Вікторія Дидинська (ЗОШ № 4, 5 В кл.), Хрін – Аня Дубас (ЗОШ № 4, 4 В кл.), Ковбаса – Діана Ригаль (ЗОШ № 4, 4 А кл.), Шинка – Марія Павлюх (ЗОШ № 4, 4 А кл.), Яйце – Вікторія Данилюк (ЗОШ № 4, 5 Б кл.) та писанки.

На святі звучала мелодія пісень про Великодні свята. Закінчилося свято торжеством словами:

Із Христовим
Воскресінням
Щиро вас вітаєм!
Жити в радості й
любові
Від душі бажаєм.
Запашню хай буде
Великодня паска,
І довіку буде з вами
Світла Божья ласка!

Ганна ЧІХРАК,
бібліотекар
бібліотеки-філії № 5.

Повідомлення про початок процедури розгляду та врахування пропозицій громадськості у проекті детального плану території під розміщення індивідуальної житлової забудови на вул. Галіберди в м. Бориславі

1. Інформація про мету, склад та зміст містобудівної документації.

Детальний план території для розміщення індивідуальної житлової забудови на вул. Галіберди в м. Бориславі Львівської області розроблений на замовлення Бориславської міської ради, підставою для розроблення ДПТ є рішення Бориславської міської ради від 18 лютого 2013 року № 878.

У проекті опрацьовано планувальне рішення використання та забудови території площею 3,5 га.

Розрахунковий термін реалізації ДПТ – 5 років, в тому числі 1-ша черга – 2 роки.

У проекті враховані основні рішення генплану м. Борислава, розробленого Державним підприємством – Державним інститутом проектування міст «Містопроект» (м. Львів) у 2010 році.

Проект розроблений у відповідності до Закону України «Про регулювання містобудівної діяльності», ДБН 360-92 «Планування і забудова міських і сільських поселень», ДСП – 173 «Державні санітарні правила планування та забудови населених пунктів», ДБН В. 2. 3-5-2001 «Вулиці та дороги населених пунктів», ДБН Б. 2. 4-1-94 «Планування і забудова сільських поселень», ДБН Б. 1. 1. 14-2012 «Склад та зміст детального плану території».

Ділянка, на яку розробляється ДПТ, розташована у східній частині міста.

Проектована ділянка обмежена:

- з півночі – земельною ділянкою у користуванні приватного власника, територіями житлової садибної малоповерхової забудови;
- із заходу – землі загального користування, ґрунтовим проїздом;
- зі сходу – проектованою вул. Галіберди (проїжджою дорогою);

– з півдня – землі загального користування, землі міської ради.

2. Основні техніко-економічні показники.

- територія, охоплена ДПТ, – 3,5 га;
- житлова забудова – 0,62 га;
- вулиці в червоних лініях – 0,24 га;
- населення – 104 люд.

3. Відомості про замовника детального плану території для розміщення індивідуальної житлової забудови на вул. Галіберди в м. Бориславі.

Замовник: Бориславська міська рада.

Розробник: «Нафтогазбудпроект», Директор: А.Нездойминога, ГАП В. Мірошніченко.

Фінансування робіт здійснювалось за кошти ФО Шнайдер Р. І.

4. Інформація про місце і строки ознайомлення з проектом детального плану території для розміщення індивідуальної житлової забудови на вул. Галіберди в м. Бориславі.

Місце ознайомлення з проектом детального плану території для розміщення індивідуальної житлової забудови на вул. Галіберди в м. Бориславі – приміщення Бориславської міської ради, кабінет № 50, відділ архітектури та містобудування.

Строк ознайомлення 1 місяць.

5. Інформація про посадову особу органу місцевого самоврядування, відповідальну за організацію розгляду пропозицій.

Відповідальний за організацію розгляду пропозицій – начальник відділу архітектури та містобудування Бориславської міської ради, головний архітектор міста Т. Баумкетнер.

6. Відомості про строк подання і строк завершення розгляду пропозицій.

ня розгляду пропозицій.

Подання та прийом пропозицій здійснюється протягом одного місяця з дня оприлюднення повідомлення.

7. Інформація стосовно запланованих інформаційних заходів (презентація, прилюдне експонування, телевізійні програми, публічні конференції тощо).

Інформація про детальний план території для розміщення індивідуальної житлової забудови на вул. Галіберди в м. Бориславі здійснюється шляхом презентації та експонування графічних матеріалів і пояснювальної записки даної містобудівної документації.

Пропозиції до проектів містобудівної документації мають право подавати:

- 1) повнолітні дієздатні фізичні особи, які проживають на території, щодо якої розроблено відповідний проект містобудівної документації на місцевому рівні;
- 2) юридичні особи, об'єкти нерухомого майна яких розташовані на території, щодо якої розроблено відповідний проект містобудівної документації на місцевому рівні;
- 3) власники та користувачі земельних ділянок, розташованих на території, щодо якої розроблено проект містобудівної документації, та на суміжних з нею територіях;
- 4) представники органів самоорганізації населення, діяльність яких поширюється на відповідну територію;
- 5) народні депутати України, депутати відповідних місцевих рад.

Пропозиції, подані особами, не визначеними пунктом 7 цього Порядку, або подані після встановленого Бориславською міською радою строку, залишаються без розгляду.

Відповідно до ч. 6 ст. 21 Закону України «Про регулювання містобудівної діяльності» (3038-17) пропозиції подаються громадянами у письмовому вигляді із зазначенням прізвища, ім'я та по батькові, місця проживання, особистим підписом і повинні містити обґрунтування з урахуванням вимог законодавства, будівельних норм, державних стандартів та правил Бориславської міської ради за адресою: вул. Шевченка, 42, м. Борислав, обл. Львівська, 82300.

Т. БАУМКЕТНЕР, головний архітектор

ПОЛЬСЬКИЙ ПОБРАТИМ БОРИСЛАВА

Польське місто Вальбжих є побратимом Борислава. Історична доля двох міст по обидва боки україно-польського кордону схожа. У копальнях польського Вальбжиха писалася історія підземної розробки родовищ кам'яного вугілля, а на нафтових копальнях українського Борислава писалася світова історія видобутку нафти і газу. Проте найцікавішим, мабуть, є той факт, що великий вплив на історію розвитку обох міст мали люди, яких, враховуючи місце народження та постійне проживання, називають бориславцями.

У польському Вальбжиху борислав'яки досі мають значний вплив на політику мерії. Товариство шанувальників землі Дрогобицької, очолюване колишньою бориславкою Іреною Фрох, є дуже авторитетною громадською організацією у Вальбжиху, а президент міста Роман Шоломей, віце-президент Зігмунт Новачек та уродженець Борислава Тадеуш Скренжина минулого року були удостоєні звання Почесних громадян міста Борислава.

Сьогодні, коли український Борислав стогне під тягарем проблем, які дісталися нам у спадок від попередньої епохи, польський Вальбжих успішно розвивається. Місту вдалося подолати комплекс проблем, які дісталися від епохи соціалізму, та разом із усією країною набути статусу європейського міста.

Поляки дуже дружельно налаштовані до України та українців. На Великдень перший національний канал Польського телебачення офіційно привітав українців в Україні та Польщі зі світлим святом Воскресіння Христового. На запрошення мерії Вальбжиха під час Великодніх свят польське місто-побратим Борислава відвідав редактор часопису Петро Магур. Сьогодні ми розпочинаємо публікацію матеріалів, які знайомитимуть наших читачів із життям сучасної Польщі.

Вісім годин до Вальбжиха

Про Європу сьогодні не говорить хіба що лінійний. І якщо на сході країни люди дещо побоюються європейської інтеграції України, то захід уже давно не бачить майбутнього української держави поза межами Євросоюзу.

Європа для більшості мешканців Борислава та Східниці з часу входження Польщі до Євросоюзу стала дуже близькою. Досить перетнути кордон у Смільниці, Шегинях чи Краківцях – і ти уже на території Європейського Союзу з його шикарними дорогами, автомагістралями та іншим переліком інфраструктурних принад цивілізованого світу.

Проте, щоб у той цивілізований світ потрапити, необхідно проїхати якусь неповну сотню кілометрів, які для більшості мешканців нашого краю стають справжнім випробуванням. Власне, для мене, як і більшості водіїв, які вирішили поїхати у Польщу власним автомобілем, першою стала проблема, як їхати: довшою, але кращою дорогою із великим гаком через Львів, чи проїхатися значно коротшою мережею внутрішніх районних доріг Львівщини.

Після довгих вагань та декількох слухних порад бориславських таксистів я таки вирішив не накручувати зайвий кілометраж, а поїхав коротшою дорогою на Шегині через Самбір та Мостиську.

– Для водія, який володіє досвідом практичної

їзди по розбитих і повних несподіванок українських дорогах, декілька розбитих ділянок шляху біля Лішні та Бронниці Дрогобицького та окремих сіл Самбірського і Мостиського районів не будуть створювати серйозної проблеми, – говорив мій добрий приятель, який нещодавно повернувся із Польщі. – А відстань та час на коротшому шляху можна зекономити суттєво. Тим паче, що ніколи не вгадаєш, наскільки виявиться звантаженим прикордонний пункт перепуску.

Через дуже погану дорогу пункт перетину україно-польського кордону у Смільниці Старосамбірського району довелося із маршруту виключити відразу. Восени цією дорогою я їздив до Полянчика і вона уже тоді знаходилася у плачевному стані. Відтак сподіватися, що після зими нею можна посеред ночі проїхати без пригод та зайвого напруження, не доводилося.

Було з годину по півночі, коли моє авто минуло Дрогобич і в'їхало на найскладнішу ділянку дороги перед Лішнею. Довший час водії цей невеликий відтинок дороги називали найскладнішим у всьому Дрогобицькому районі, проте виявилось, що напередодні тут попрацювали дорожники, які позасипали ями гравієм. Відтак найскладнішою ділянкою по дорозі до Самбора виявилася ділянка від Бистриці до повороту на Лужок. На цьому відтинку шляху, відразу за Бистри-

цею, є декілька дуже глибоких вибоїн, які здатні у випадку потрапляння у них створити серйозні проблеми для автомобіля та його власника.

Самбірщина приємно вразила тим, що дорога тут ремонтується. Вибоїни акуратно засипають асфальтом, але, як завжди, про це водії повинні дізнатися лише інтуїтивно за свіжими латками на асфальті: жодного попереджувального знака про ремонтні роботи не виставлено, хоч дорога рясно вкрита глибокими вибоїнами, що їх дорожники вдень підготували до асфальтування. При швидкості 50 – 60 кілометрів на них можна ще якось відреагувати, а от любителів швидкої їзди тут можуть чекати проблеми.

Про зміну дорожньої обстановки за логікою мали б попереджувати дорожні знаки, але в Україні на це, як завжди, бракує грошей. Тому кожен, хто їздить українськими дорогами, повинен бути готовим до будь-яких несподіванок. Це там, за кордоном, у старій і багатій Європі, звикли дбати про безпеку людей за кермом. В Україні кожен рятується у складній ситуації, як може і вміє.

Жодного попереджувального знака немає на абсолютні розбиті ділянки дороги у Крукеничах. Про погані бориславські дороги може говорити лише той, хто ніколи не пробував проїхатися Крукеничами. Саме у цьому селищі міського типу є дві ділянки дороги, які складно проїхати звичайним автомобілем навіть водіям із багаторічним досвідом їзди по розбитих дорогах. Минаючи оті глибокі вибоїни, які починають набувати обрисів вирв, під скрегіт днища автомобіля починаєш думати: неважко нікому із місцевих звершників не прийшло до голови засипати їх щебенем, гравієм чи навіть будівельним сміттям, щоб можна було

бодай проїхати безпечно? Але, очевидно, Крукеничі сьогодні зайняті більш важливіми справами, аніж вибоїни на дорозі.

Попри погані дороги хочеться декілька слів сказати і про їхні узбіччя. Усі розуміють, що для ремонту дорожнього полотна потрібні кошти, матеріали, техніка. А от для утримання в належному санітарному стані узбіччя доріг не треба великих затрат. Досить того, щоб не захрапувати їх сміттям та усяляким непотребом, а посеред літа «проїтися» бодай раз косаркою. Проте навіть такі прості речі, виявляється, нам не під силу. Упродовж усього шляху дороги від Дрогобича до Мостиськ фари моєї автівки вихоплювали із темряви величезні чорні поліетиленові мішки, наповнені сміттям. Наприкінці було спостерегти, як обабіч дороги поряд із щойно зібраним сміттям з'явилися нові пакети та пляшки, що їх не соромилося викидати на уже прибрані узбіччя водії та пасажирів окремих автівок. Не знаю, хто прибирав узбіччя на Самбірщині та у Мостиському районі, проте переконаний, що оті величезні купи сміття до нас європейців не привезли.

Якось мимоволі пригадалася захирашена приміська ліси Борислава, береги, а також русла річок та численних потічків міста. Складно сказати, чим обумовлена ота внутрішня якась моральна наша двоїстість та невірноваженість, коли на кожному кроці, декларуючи свою патріотичну налаштованість, ми за роки незалежності зуміли захирашити рідну землю сміттям гірше заклятого ворога.

Уже на під'їзді до прикордонного пункту пропуску «Шегині», доливаючи до баку паливо, вирішив перевірити правдивість реклами та спробувати дармової нічної кави від ОККО. Але

працівниця заправки пояснила, що акції із розливу водіям посеред ночі дармової кави щойно закінчилася і запропонувала купити хот-дог. Звісно, хот-дога я не купив, а попрямував далі. Черг на кордоні не було, то я мусів затратити додатково хвилину п'ять, поки розібрався, куди їхати і у яку, як кажуть на кордоні, «колейку» ставати. Жодної полоси чи вказівної стрілки на українському боці україно-польського кордону, яка б вказувала, куди їхати, не виявилось, тому справжнім порятунком ставали підказки водіїв, які жестами показували, що рухатися треба за ними.

Польща зустрічала мене під ранок добротною, сучасною, гарно освітленою дорогою. Іздити польськими автомагістралями – одне задоволення: ні тобі горбики, ні ямки. Більшість сучасних автомобільних доріг Польщі збудовані за грантові кошти Євросоюзу і практично не відрізняються від німецьких автобанів чи платних автомагістралей інших європейських країн.

Частина дороги до Вальбжиха також виявилася платною. Двічі довелося заплатити по 10 злотих на відтинку дороги Краков – Катовіце. Там встановлені два пункти оплати. Ще 16,20 злотих довелося викласти за проїзд автомагістраллю А-4 на ділянці Біліни Вроцлавські – Сошніця. Проте тих нецілих 40 польських злотих, які довелося викласти за проїзд сучасною автомагістраллю із двома полосами руху у двох напрямках, вартували цього.

Автозаправки у Польщі працюють за принципом самообслуговування: спочатку запрапляєш, а вже потім платиш. Кожна заправка на автомагістралі є своєрідним пунктом відпочинку, де можна поїсти, справити природні потреби і навіть прийняти душ. Усі заправки на автомагістралях об-

ладнані великою кількістю парковочних місць, де після заправки можна безкоштовно припаркувати автомобіль і перепочити, не створюючи проблем іншим учасникам руху. Паливо трохи дорожче у порівнянні з українськими цінами. За літр бензину марки А-95 треба викласти приблизно 4,68 злотих. Стільки ж у середньому коштує літр дизельного пального. За бензин марки А-95 високої якості доведеться заплатити на 60 – 80 копійок чи, правильніше, польських грошів, дорожче.

У Вальбжиху я був через вісім годин після перетину кордону. З'їхавши з автомагістралі за Броцлавом у напрямку на Вальбжих, виїхав на не менш якісну дорогу з однополосним рухом та прекрасною розміткою. Практично за увесь час дороги від виїзду на автомагістраль А-4 до вибору напрямку безпосередньо на Вальбжих довелося виконати лише один поворот праворуч при з'їзді із автомагістралі та повернути ліворуч на Вальбжих коло польського містечка Свідобніце.

Після з'їзду із автомагістралі найперше, що привернуло увагу, – це чисті і впорядковані узбіччя та доглянуті поля, на яких іноді можна було побачити скиртовану солому та працюючі трактори. Час від часу дорогою траплялися польські села, які також привертати увагу добрими одна-двоповерховими будинками із по-господарськи доглянутими подвір'ями. За всіма ознаками можна було зробити висновок, що Нижня Сілезія у Польщі живе нормальним і заможним життям, що забезпечується сталим економічним розвитком краю.

Але про це – у наступній публікації.

Петро МАГУР.
Вальбжих, Польща.

Міський відділ управління з надзвичайних ситуацій повідомляє:

Сектор з питань запобігання та виявлення корупції є структурним підрозділом ГУ ДСНС України у Львівській області. Керівник сектора з питань запобігання та виявлення корупції підзвітний начальникові ГУ ДСНС України у Львівській області та підзвітний і підконтрольний начальникові Відділу власної безпеки та протидії корупції ДСНС України.

Основні завдання Сектора:

1) участь у забезпеченні реалізації державної політики у сфері профілактичної діяльності з питань боротьби з корупцією, хабарництвом, зловживанням службовим становищем та іншими правопорушеннями з боку осіб рядового і начальницького складу та працівників ГУ, пов'язаним з виконанням службових обов'язків;

2) здійснення заходів, спрямованих на захист та забезпечення безпеки посадових осіб ГУ;

3) виявлення і запобігання, самостійно або спільно з правоохоронними органами, фактам злочинних дій, корупції, зловживання службовим становищем та інших правопорушень особами рядового і начальницького складу та працівниками ГУ, забезпечення всебічної й об'єктивної перевірки та внесення пропозицій щодо реагування на них;

4) здійснення профілактичних заходів, спрямованих на запобігання корупції, зловживання службовим становищем та інші правопорушення особами рядового і начальницького складу та працівниками ГУ, усунення чинників, що допускають можливе їх виникнення;

5) участь у запобіганні щодо проникнення до кадрового складу ГУ осіб, які мають злочинні наміри, розроблення заходів, спрямованих на вдосконалення перевірки кандидатів, що підлягають призначенню на посади в ГУ;

6) участь у проведенні заходів контролю за організацією

захисту інформації з обмеженим доступом у ГУ;

7) здійснення заходів контролю за дотриманням особами рядового і начальницького складу та працівниками ГУ норм чинного законодавства.

Електронна адреса сектора з питань запобігання та виявлення корупції ГУ ДСНС України у Львівській області: sbtzpk@mns.lviv.ua

Контактний телефон сектора з питань запобігання та виявлення корупції ГУ ДСНС України у Львівській області: (032)270-71-98.

Телефон довіри ГУ ДСНС України у Львівській області: (032)255-42-01.

Телефон довіри ДСНС України: (044)289-12-41.

П. ЛІСНІЧЕНКО, провідний фахівець Бориславського МВ ГУ ДСНС України.

КАЛЕНДАР ІГОР ПЕРШОСТІ ЛЬВІВСЬКОЇ ОБЛАСТІ З ФУТБОЛУ
СЕЗОНУ 2015 РОКУ. ПЕРША ЛІГА. ПІДГРУПА «Б» ПЕРШЕ КОЛО**Перший тур**

19 квітня – неділя

1. ФК «Мостиська» – ФК «Новошичі» (07. 06. 2015 р.).
2. СК «Східниця» – «Прикарпаття» Старий Самбір.
3. ФОК «Городок» – ФК «Стебник».
4. СОК «Пульс-Авангард» Жидачів – ФК «Нафтовик» Борислав.
5. «Карпати» Турка – «Кохавинка» Гніздиців.
6. ФК «Хімік» Новий Розділ – ФК «Доброміль».

Другий тур

26 квітня – неділя

7. ФК «Новошичі» – ФК «Доброміль» (10. 05. 2015 р.).
8. «Кохавинка» Гніздиців – ФК «Хімік» Новий Розділ.
9. ФК «Нафтовик» Борислав – «Карпати» Турка.
10. ФК «Стебник» – СОК «Пульс-Авангард» Жидачів.
11. «Прикарпаття» Старий Самбір – ФОК «Городок».
12. ФК «Мостиська» – СК «Східниця» (10. 05. 2015 р.).

Третій тур

2 травня – субота

13. СК «Східниця» – ФК «Новошичі».
14. ФОК «Городок» – ФК «Мостиська».
15. СОК «Пульс-Авангард» Жидачів – «Прикарпаття» Старий Самбір.
16. «Карпати» Турка – ФК «Стебник».
17. ФК «Хімік» Новий Розділ – ФК «Нафтовик» Борислав.
18. ФК «Доброміль» – «Кохавинка» Гніздиців.

10 травня – неділя
Кубок області 1/16 фіналу. Р/Д**Четвертий тур**

19. ФК «Новошичі» – «Кохавинка» Гніздиців.
20. ФК «Нафтовик» Борислав – ФК «Доброміль».
21. ФК «Стебник» – ФК «Хімік» Новий Розділ.
22. «Прикарпаття» Старий Самбір – «Карпати» Турка.
23. ФК «Мостиська» – СОК «Пульс-Авангард» Жидачів.
24. СК «Східниця» – ФОК «Городок».

П'ятий тур

24 травня – неділя

25. ФОК «Городок» – ФК «Новошичі».
26. СОК «Пульс-Авангард» Жидачів – СК «Східниця».
27. «Карпати» Турка – ФК «Мостиська».
28. ФК «Хімік» Новий Розділ – «Прикарпаття» Старий Самбір.
29. ФК «Доброміль» – ФК «Стебник».
30. «Кохавинка» Гніздиців – ФК «Нафтовик» Борислав.

Шостий тур

31 травня – неділя

31. ФК «Новошичі» – ФК «Нафтовик» Борислав.
32. ФК «Стебник» – «Кохавинка» Гніздиців.
33. «Прикарпаття» Старий Самбір – ФК «Доброміль».
34. ФК «Хімік» Новий Розділ – ФК «Мостиська».
35. СК «Східниця» – «Карпати» Турка.
36. ФОК «Городок» – СОК «Пульс-Авангард» Жидачів.

Про систему електронного адміністрування ПДВ

З 1 січня 2015 року набрав чинності Закон України від 28 грудня 2014 року № 71-VIII «Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких законодавчих актів України щодо податкової реформи».

Законом № 71 скасовано окремі норми Закону України від 31 липня 2014 року № 1621-VII «Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких інших законодавчих актів України» з урахуванням змін, внесених до нього Законом України від 7 жовтня 2014 року № 1690-VII «Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо вдосконалення оподаткування інвестиційної діяльності», пов'язані із запровадженням системи електронного адміністрування податку на додану вартість, та одночасно запроваджено нові правила такого адміністрування.

З урахуванням змін, внесених до Податкового кодексу України Законом № 71, система електронного адміністрування податку на додану вартість запроваджується поетапно (п. 35 підрозділу 2 р. ХХ Кодексу):

- з 1 січня до 1 липня 2015 року (або до дати, визначеної в окремому рішенні Верховної Ради України про скорочення терміну перехідного періоду відповідно до пункту 7 Прикінцевих положень Закону № 71) – у тестовому режимі;
- з 1 липня 2015 року – на постійній основі.

Система електронного адміністрування ПДВ, що організована на центральному рівні ДФС, забезпечує автоматичний облік у розрізі платників податку:

- сум податку, що містяться у виданих та отриманих податкових накладних, зареєстрованих в Єдиному реєстрі податкових накладних, та розрахунках коригування до них;
- сум податку, сплачених платниками при ввезенні товарів на митну територію України;
- сум поповнення та залишку коштів на рахунках у системі електронного адміністрування ПДВ;
- суми податку, на яку платники мають право зареєструвати податкові накладні в Єдиному реєстрі податкових накладних.

Система електронного адміністрування ПДВ не вносить кардинальних змін до загальних принципів справляння ПДВ, затверджених Кодексом. Норми Кодексу, які визначають коло платників ПДВ, об'єкт оподаткування, принципи формування податкових зобов'язань та податкового кредиту, залишаються незмінними.

Бориславське відділення Дрогобицької ОДП.

7 червня – неділя
Кубок області 1/8 фіналу. Р/Д.**Сьомий тур**

14 червня – неділя

37. СОК «Пульс-Авангард» Жидачів – ФК «Новошичі».
38. «Карпати» Турка – ФОК «Городок».
39. ФК «Хімік» Новий Розділ – СК «Східниця».
40. ФК «Доброміль» – ФК «Мостиська».
41. «Кохавинка» Гніздиців – «Прикарпаття» Старий Самбір.
42. ФК «Нафтовик» Борислав – ФК «Стебник».

Восьмий тур

20 червня – субота

43. ФК «Новошичі» – ФК «Стебник».
44. «Прикарпаття» Старий Самбір – ФК «Нафтовик» Борислав.
45. ФК «Мостиська» – «Кохавинка» Гніздиців.
46. СК «Східниця» – ФК «Доброміль».
47. ФОК «Городок» – ФК «Хімік» Новий Розділ.
48. СОК «Пульс-Авангард» Жидачів – «Карпати» Турка.

Дев'ятий тур

28 червня – неділя

49. «Карпати» Турка – ФК «Новошичі».
50. ФК «Хімік» Новий Розділ – СОК «Пульс-Авангард» Жидачів.
51. ФК «Доброміль» – ФОК «Городок».
52. «Кохавинка» Гніздиців – СК «Східниця».
53. ФК «Нафтовик» Борислав – ФК «Мостиська».
54. ФК «Стебник» – «Прикарпаття» Старий Самбір.

Десятий тур

5 липня – неділя

55. ФК «Новошичі» – «Прикарпаття» Старий Самбір.
56. ФК «Мостиська» – ФК «Стебник».
57. СК «Східниця» – ФК «Нафтовик» Борислав.
58. ФОК «Городок» – «Кохавинка» Гніздиців.
59. СОК «Пульс-Авангард» Жидачів – ФК «Доброміль».
60. «Карпати» Турка – ФК «Хімік» Новий Розділ.

Одинадцятий тур

12 липня – неділя

61. ФК «Хімік» Новий Розділ – ФК «Новошичі».
  62. ФК «Доброміль» – «Карпати» Турка.
  63. «Кохавинка» Гніздиців – СОК «Пульс-Авангард» Жидачів.
  64. ФК «Нафтовик» Борислав – ФОК «Городок».
  65. ФК «Стебник» – СК «Східниця».
  66. «Прикарпаття» Старий Самбір – ФК «Мостиська».
- Початок матчів:
чемпіонату області у вихідні дні – 14.00 – 16.00, а у робочі дні – 15.00 – 17.00;
кубка області у вихідні дні – 16 год., а у робочі дні – 17 год.

Комітет з проведення змагань.

Державтоінспекція повідомляє:

Інформуємо, що в цьому місяці на території Львівщини ДАІ проводить низку операцій:

- «Батискаф» (з 23. 03 по 23. 04);
- виявлення осіб, що перевозять та зберігають наркотичні речовини;
- «Нетверезий водій» (з 12. 04 по 26. 04);
- «Зушинка-стоянка» (з 08. 04 по 18. 04);
- «Розшук» (з 12. 04 по 15. 04).

Окремо застерігаємо водіїв: НЕ СІДАТИ ЗА КЕРМО, якщо перед тим вжили алкогольні напої. Так само наголошуємо, щоб і пішоходи були дисциплінованішими, бо, як «говорить» сумна статистика, більшість ДТП скоюється не тільки з вини водіїв.

КУПУЄМО ДОРОГО ВОЛОССЯ

23 квітня

четвер з 9.00 до 16.00

натуральне (від 32 см);
сиве, фарбоване, шиньйони (від 42 см),
стрижка безкоштовна від 40 см.

ГОДИННИКИ

радянські,
наручні у жовтих корпусах вибірково на
запчастини

Адреса: м. Борислав, вул. Шевченка,
перукарня «Роксолана»
тел. 050 194 26 59, 097 209 60 34

ВІТАЄМО!

Від щирого серця вітаємо із ювілеєм – 55-річчям від дня народження, що його святкує у ці весняні дні експедитор гуртвнів продуктів харчування «Гаманець»

**Володимир Миколайович
ГУЗЄВ.**

Шановний Володимире Миколайовичу, Ви маєте прекрасні людські якості: добрий, щирий, надійний, відповідальний, до роботи ставитесь добросовісно і з повною віддачею сил. То ж з нагоди Ваших урочистостей бажаємо Вам, щоб прийдешні літа стали для Вас зоряним часом нових справ, заслужених успіхів, втілених сподівань. Міцного Вам здоров'я, багато сил, доброї енергії, радісних днів, достатку, любові, благополуччя, успіхів у роботі та у сімейному колі, поваги й шани від людей. Нехай Ваша життєва стежина буде світлою, щасливою та довгою і хай у цьому допоможуть Вам Господь та Матінка Божа! З роси і води Вам, ювіляре!

Усе найкраще, що весна приносить,
Даруєм Вам у цей святковий день,
Хай щедра доля дасть Вам всього досить –
І добрих слів, і радісних новин.
Здоров'я міцного, щастя без краю,
Усього найкращого широго бажаєм.
Щоб щедрим був стіл і затишно в хаті,
Хай дні Ваші будуть веселі й багаті!
З повагою колектив ВТК «Сяїво».

* * * * *

Колектив будівельно-монтажного цеху НГВУ «Борислав-нафтогаз» вітає із 30-річчям від дня народження, що його відсвяткував у ці квітневі дні майстер цеху

**Володимир Володимирович
АНДРУЩЕНКО.**

Ви, Володимире Володимировичу, є людиною щирою, доброю, порядною, надійною, сумлінною, відповідальною. З Вами легко працювати. Ви завжди із розумінням ставитесь до наших проблем, тому й заслужили шану й повагу в колективі. З нагоди такого прекрасного ювілею прийміть найщиріші зичення і побажання міцного здоров'я, гарного настрою на кожен день, сповнення світлих задумів та мрій, достатку, родинного тепла, затишку, успіхів на роботі та в особистому житті, шани й поваги від людей, любові від рідних, мирного неба та всіх гараздів. Щоб ніколи не згасав у Вашому серці нестримний вогник молодості та жаги до життя. Нехай Вас доля щедро обдарує достатком, добром, благополуччям, а Господь Бог береже Вас, додає сили, терпіння і наснаги! Хай щастить Вам в усьому, а удача приходить щоднини.

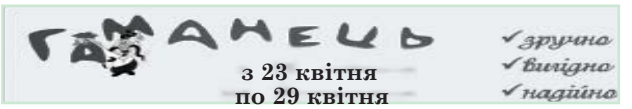
30 літ! Хіба це вік?
Треба три таких прожити!
Ми вітаєм і бажаєм днів щасливих, золотих,
Щоб родило щастя ясно,
Все в житті було прекрасно.
Щоб усе моглося і вмілось, квітнувало, веселіло!
Щоб в сім'ї усе було – любов, повага і тепло!

**ДО ВІДОМА ЧЛЕНІВ
ОРГАНІЗАЦІЇ НРУ**

24 квітня 2015 року о 15.00 у приміщенні Палацу культури по вул. Д. Галицького, 34 у кінозалі відбудеться перереєстрація членів міської організації Народний Рух України.

З собою мати членський квиток,
паспорт, дві фотокартки 3 х 4.

Робоча група відновленої організації.

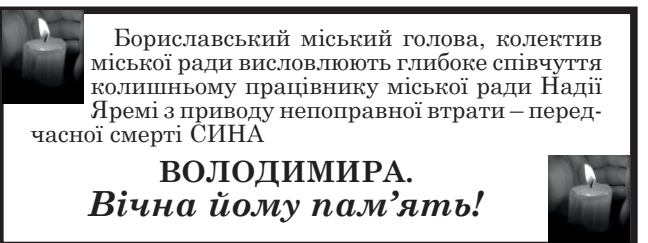

Шановні покупці! Акція в мережі магазинів «Гаманець»:

1. Рис корал «Гаманець» 900 г – 20,50 грн. за 1 п.;
2. Томатна паста «Гаманець» 490 г – 14,75 грн. за 1 шт.;
3. Вафлі «Артек» «Світоч» 80 г – 3,70 грн. за 1 шт.

Ласкаво всіх запрошуємо.
З повагою адміністрація мережі магазинів «Гаманець».

Тел. (248) 5-22-92.

Бориславський міський голова, колектив міської ради висловлюють глибоке співчуття колишньому працівнику міської ради Надії Яремі з приводу непоправної втрати – передчасної смерті СИНА

ВОЛОДИМИРА.
Вічна йому пам'ять!

ПИШІТЬ, ДЗВОНІТЬ, ЗАХОДЬТЕ:

82300, м. Борислав, вул. Карпатська Брама, 14

naftovykboryslava@bigmir.net
editor@naftovyk.in.ua

Телефони:

5-23-54 – головний редактор;

5-05-30 – журналісти;

5-05-42 – відділ передплати та реклами.

Газета виходить у середу і п'ятницю.

Нам пора для України жити!

**НАФТОВИК
БОРИСЛАВА**

Реєстраційне свідоцтво ЛВ №452 Індекс 61211
Співзасновники: Бориславська міська рада
і трудовий колектив редакції
Розрахунковий рахунок №26001060112705
У Бориславському відділенні ЗГРУ КБ Приват Банк,
ЗКПО №02474009, МФО 325321
Головний редактор Петро МАГУР.

Погляди редакції можуть не співпадати з точкою зору наших авторів. Листування з читачами тільки на сторінках газети. Редакція зберігає за собою право літературного редагування та скорочення отриманих матеріалів.

Використання матеріалів тільки з письмового дозволу редакції.

Кожен дописувач особисто відповідає за достовірність опублікованого. Матеріали і фотознімки не рецензуємо і не повертаємо.

Обсяг 1 друкований аркуш.

Друк офсетний. Зам. № Тираж 2000.
Газету віддруковано у Дрогобицькій міській друкарні